

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αί επιτολαιοι τη Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Αγορά Κύκκου αριθ. 34.

Τιμή εκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ίδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑΣ Ο ΑΓΩΝ

Αντιειρήνης και υστερόβουλος, ένα μὴ εἰπωμεν κακοήθης, ενεργεῖται ἀπὸ τινος δημοσιωγραφικῆ ἐκστρατείας πρὸς ἀποπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης, διαστρόφῃν τῶν γεγονότων, ὑγχοῦσιν τῶν εὐθυνῶν καὶ πρὸς συκοφαντίαν καὶ διαβολὴν τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἀπὸ ἐξαιτίας ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγωνίζεται ἐρρωμένως καὶ πατριωτικῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς του, ὑπὲρ τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀκοιμῶντων ἐθνικῶν πόθων του.

Επὶ ἐτημαχὰ μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἐπεκρίθησεν ἐν τῇ ἡρώδῃ πολιτικῇ αὐτοχρημα προδοτικῇ, ὡς ἐπιδεικνύσκει κομματικὰ μόνον καὶ προσωπικὰ ὠρελίσματα, θύουσιν δὲ εἰς τὰ πάντα τὰ τε γενικά συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ τὰ ἐθνικά ιδεώδη αὐτοῦ. Τὸ πολιτικὸν τοῦτο παρελθὼν εἶνε πολὺ πρόσφατον ὥστε νὰ παρομένη ἐντετυπωμένον ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ νὰ φρίτῃ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει του. Διὰ τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν καὶ τῶν ἐπακολουθησάντων εἰς αὐτὰς βουλευτικῶν ἐκλογῶν τὸ πολιτικὸν ἐκεῖνο παρελθὼν κατεδικάσθη πανηγυρικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς μετὰ σφοδρῶν καὶ πείσμονα ἀγῶνα, καθιερωθῇ δὲ ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ ἡς τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα πρόκεινται εἰς τὴν ἐτίμησιν καὶ τὴν εὐκρινῆ μελέτην τοῦ κοινού.

Ὁ τύπος τῆς μειονηθρίας πρὸ τοῦ ἐπιδημικοῦ παρυστήματος τῶν πραγμάτων ἀπέμεινεν ἐνὲος καὶ οὐδεμίαν ἐτόλμασε νὰ ἐκφράσῃ μωρὴν κατ' αὐτῆς τηρήσας ἄλλοθεν αἰγὴν περὶ τῶν ἐπραγμένων, ὧν ὁ ἔλεγχος ἔδει νὰ γένηται ἀνηλεὴς κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν νέων ἐκλογῶν, ὅτε τοῦ πολιτικοῦ ἐκεῖνου παρελθόντος οἱ δημοῦργοι ἤχιστα ν' ἀμνησθήσασιν πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς ἀντιπροσώπους τὰς ἐν τῷ νομοθετικῷ ἔργῳ αὐτῶν. Ἡ δημοσιωγραφία τῆς μειονηθρίας καὶ τότε ἐσέφησε, καὶ ἡ προεκλογικὴ ἐνέργεια ἐγένετο ὑπ' αὐτῆς κατὰ γνώστους παλαιούς τρέπους καὶ μεθόδους.

Ἐγένετο ἀποπειρὰ ὅπως παρπλανθῇ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἐμπνευσθῇ πρὸς τὸν λῆθην ἡ ἀπογοήτευσίς καὶ ἡ ἀδιανοησία, ἵνα ἐκ συναρπαγῆς ὑπολαβῇ ἡ ψῆρος εὐκαθῶν ἐκλογῶν, ὡς τοῦτο ἐγένετο ἐν τῷ παρελθόντι. Κατὰ δυνταχίαν τῆς μειονοτητος καὶ ἐπ' ἀγῶνι τοῦ τόπου, ὁ λαὸς οὗτος δὲν ἀπεπλάνηθη οὔτε ἀπεκοιμήθη ὑπὸ τῶν δολερῶν καὶ ὑστερόβουλων βυζακλήματων. Ὅτε εἶδεν ἀπειλούμενος σκαιῶς καὶ ὀρθασίως τοὺς καρπούς τοσούτων εἰρήνικων ἀγῶνων τοῦ ἐξηγέρθη ὡς εἰς ἀνθρωπὸς καὶ ἐπάταξε καυστικώτατα κατὰ κόρης. Ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ Λευκωσίας—Κυρηνείας, ὅπου τοῦ ἐλεεινοῦ παρελθόντος οἱ ἐκ-

πρόσωποι διέθετον τὰς πλείστας δυνάμεις τῶν ὀλικῶν καὶ ἠθικῶν ὑπέστησαν πανωλεθρίαν, ἐν δὲ τῇ τῆς Λάρνακος Ἀμμοχώστῃ τρεῖς νέοι ὅλως καὶ οὐδὲν ἄλλως διαθέτοντες μέσον εἰμὴ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, τὴν φιλοπατρίαν τῶν καὶ τὴν ἀκαχρῶν τῶν ἐθνικῶν προγράμματος ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τοῦ ὀπλοῦ ἐξήτησαν τὰς καλὰς ψυχὰς, ἔλαβον ὑπερδυσχερῆσιν ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ Λεμεσοῦ—Πάρου ἐπέτυχε μέχρι τινὸς ἡ τακτικὴ τῆς παραπλάνησεως τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τῆς λυκοφιλίας καὶ τῆς λαθραίας ὑπονομιέσεως τοῦ πολιτικοῦ ἐδάφους τῶν ἐθνικῶν ὑποψηφίων, ἐν ᾧ χρόνῳ μάλιστα ὁ εἰς τούτων ἐργάζετο εἰς αἰσ δαπάναις ἵκαν ἐπιτυχῶς καὶ ἀξί επαινεως ὑπὲρ τῶν παγκυπρίων συμφερόντων, καὶ ἀκριβῶς τοῦτον ὑπεσκέλισεν ἡ μειονηθρὴς ἐπαρρηθία τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἣν διέβλεπε πρὸς τοὺς ἀπλοικωτέροις, καὶ πρὸς πάντα τὰ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα ἡδυνήθη αὐτὴ νὰ κερδήσῃ μίαν ἐδραν διὰ πλειονοψηφίας ἐκτὸ μόνον ψήφων.

Μετὰ τοιοῦτον ὀρθακὸν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, τίς εὐσυνείδητος ὀπισθοδροπὸς θὰ ἐτόλμα ν' ἀμνησθήσῃ καὶ ἀποδώσῃ αὐτὸν εἰς μέση ἐκνομα καὶ ἐκτροπα προσάλλοντα καίριως τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν χαρακτῆρα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ; Φυσικὸν καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον ἦτο μετὰ τοσούτον λαμπρὰ ἀποτελέσματα ν' ἀποδοθῇ ἡ γαλήνη καὶ ἡρεμία εἰς τὸν λαόν, ἡ ἡσυχία καὶ ἀνεοῖς εἰς τοὺς νέους ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἵνα ἐπιβδῶσιν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν μελέτην τῶν μᾶλλον κατεπειγουσάντων ἀναγκῶν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν ἀποκατάσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας ἐν συνεργασίᾳ εὐκρινεῖ καὶ πατριωτικῇ μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἀντὶ τούτων ἐμὸς ὁ λαὸς οὗτος συκοφαντεῖται καὶ διαβάλλεται πρὸς τοὺς κρατῶντας κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ καὶ κατηχηκώτατα καθυβρίζεται ὑπὸ ἐλληνοφώνου ἐφημερίδος γυροφύτης χυδοῦντι τάδε περὶ τῶν προφύτων ἐκλογῶν: «Καὶ ἐνῷ ὁ λαὸς ἀνίσταται ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ὀπλοῦν παρὰ τοὺς ὀπλοῦν, ὁ λαὸς οὗτος δὲν ἀπεπλάνηθη οὔτε ἀπεκοιμήθη ὑπὸ τῶν δολερῶν καὶ ὑστερόβουλων βυζακλήματων. Ὅτε εἶδεν ἀπειλούμενος σκαιῶς καὶ ὀρθασίως τοὺς καρπούς τοσούτων εἰρήνικων ἀγῶνων τοῦ ἐξηγέρθη ὡς εἰς ἀνθρωπὸς καὶ ἐπάταξε καυστικώτατα κατὰ κόρης. Ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ Λευκωσίας—Κυρηνείας, ὅπου τοῦ ἐλεεινοῦ παρελθόντος οἱ ἐκ-

τῶν πόσον ἀντιδῶς καὶ χυδαίως ἐξυβρίζεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ὁ λαὸς τῆς Κύπρου διότι ἠθέλησε νὰ ἐξασκήσῃ δικαίωμα τοῦ πολιτικοῦ ἵνα ἐπιβραβεύσῃ πολιτεῖαν δεδοκιμασμένην ὡς ἀκριβῶς ἐθνικὴν νὰ καταδικάσῃ δὲ παρελθὼν ἀπαισιον καὶ καθόλου ἀμικτωλόν. Ἐάν ὑπάρχῃ κραυγὴ καὶ παραζάλη, αὐταὶ πάντως κατέχρυσον τὴν κατὰ κεφαλὴν τοῦ γράφοντος τοιαῦτα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑβριστικὰ καὶ σφοδρὰ κατὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ, ὅταν ἐγένοντο ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς ἐλευθερίας προσωπικότητος του. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς νῆρων καὶ νουνηλὲς καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν εὐθυνῶν τοῦ πρόσθεν τὴν εἶδαν καὶ τὴν καθόλου πτωχὴν προσήλθεν εἰς τὰς κάλπας καὶ ἐπεδράβισε τὴν γονιμωτάτην εἰς γενναίους λόγους καὶ γενναῖα ἔργα ἐθνικὴν πολιτικὴν.

Ἐξαιρετικῶς ἀναρέομεν τὸ ταλοῖπρον αὐτὸ λεμηστικὸν φύλλον, διότι αὐτὸ σήμερον διεμνηνεύει κυρίως τὰς ἀνέψεις καὶ τὰς διανοήματα τῆς συντεταγμένης κομματικῆς ὁμάδος καὶ ἐξυπηρετεῖ τὰς σχέδιν αὐτῆς. Ἐθωρετοπρότινας ὡς συντασσόμενον μετὰ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, καίτοι οἱ πρὸς αὐτὴν ἐκτετακτοὶ κατ' αὐτὴν ἐγίνωσκον ἤδη εἰς τίνων περιήλθε γείρας καὶ ὑπὸ τινος ὑβριστικῶν ἄλλοθεν ἐπιδράσεις, διὰ τὴν ἀμαθίαν, τὴν μετὰ ἡλιθιότητος κουφότητα καὶ τὴν ἀγραμματοσύνην τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου αὐτῆς. Ἐνόμισαν ἐπὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοιοῦτου φύλλου ἐλθέτοντες τὰς κατὰ τοῦ λαοῦ ὁδούς καὶ συκοφαντίας καὶ διαβολὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ ὅτι ὑπεβόλουν οὕτω τὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν εἰς ὁρὴν ὅστεν αὐτοὶ ἔδρασαν. Ἐξήρουν ἀμφοτέρους τοὺς Μητροπολίτας ἐν τῷ τόπῳ ἵνα, ὡς νομίζουσιν, ἀποστρέψῃ ὁ λαὸς ἀπ' ἀμφοτέρων τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπαλλαγῇ τοῦ φερομένου αὐτοῦ Ἐπὶ αὐτοῦ, τοῦ Ἀγ. Κιτίου. Ποδοπατοῦσι τὸν Μητροπολίτην, ἐν δέσυσαν τοσούτον χρόνον πρὸς ἰδίους σκοποὺς κομματικούς καὶ προσωπικούς, ἵνα συγυλίσωσι καὶ τὸν ἕτερον Μητροπολίτην, αὐτῶν ἡ παγκύπριος δημοτικότης καὶ ὁ σεβασμὸς ἐπικαθήμενός ἡ Αἵψα ἐπὶ τῶν στέρνων τοῦ τέρατος Τυρῶνος.

Κατὰ δέδικασμένοι αὐτοὶ καὶ συντεταγμένοι ὑπὸ τὸ βαρὺ πέλμα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ σπαίρουν ὡς ἰσόδοι ἔφρις καὶ ζητοῦσι νὰ δῶσι τὴν πτέρναν του, ἥτις τοὺς συμπίπτει, καὶ βάλλουσι μετὰ συριγμοῦ ἀπεχλοῦς τὸ δηλητήριον αὐτῶν ὑπὸ μορφήν χυδαίων καὶ συκοφαντικῶν κατ' αὐτοῦ ὁδῶν. Ἡττηθέντες ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων ζητοῦσι ν' ἀκριβέσωσιν αὐτοὺς τὸ τίμιον γέρας τῆς λαμπρῆς νίκης ἐκχυδαίζοντες καὶ ταπεινῶντες καὶ ἐξευτελιζόντες τὸν ἐθνικὸν ἐν Κύπρῳ ἄγῶνα, ὃν θέλουσι νὰ πύρξῃ τὸν λαόν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν

κρατούντων καὶ τοῦ κόσμου ὅλου ὡς ταπεινὴν καὶ χυδαίαν προσωπικὴν καὶ κομματικὴν ἐριν μάτην οἱ Ἄγγλοι κυβερνῆται ἐχαρακτήρισαν αὐτῶν ὡς ἀγῶνα ἰθιὸν καὶ τὸ Πανελλήνιον ἐπεκρότησε καὶ διελάλησε μετ' ἀγαλλιᾶσε τὴν Κυπριακὴν φιλοπατρίαν. Πουχεῖτε Βρετανεῖς ἄρχοντες καὶ ὑμεῖς Πανελλήνιοι μὴ πλανᾶσθε! Ὁ Κυπριακὸς λαὸς, ὃν ὑπελάθετε ὅτι ἐμπνέεται ὑπὸ ὕψι-λῶν καὶ εὐγενῶν ἰθιῶν ἰδεωδῶν εἶναι σαρφετὸς ἀνδραγαδῶν ἐστὶς κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν βουλευτικὴν ἐξαιρέτως, παίρνει καὶ δίδει παραδείξας, πιέζεται καὶ πιέζει, κερνᾷ καὶ πίνει καὶ πίνει μάλιστα μέχρι κραυγῆς!

Ἡ ἐκβολὴ αὕτη καὶ συκοφαντικὴ κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐχλαυθῇ καὶ ἄλλοτε ἀλλὰ πρὸς ξένων, ὅστινες ὁμως πλείοτερον τῶν ἰθαγενῶν ἐσέβασθησαν τὴν τιμὴν τοῦ καίτοι κατεδικασμένη ψήφου του. Ἡ συκοφαντικὴ καὶ ἡ διαβολὴ κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς κρατῶντας δὲν εἶνε τι νέον, διότι χρονολογεῖται ἀπ' ἧς ὁ λαὸς οὗτος ἤρξατο ἀπερικαλύπτως ἐκδηλῶν τὸ ἐθνικὸν φρόνημά του. Ἐπεισὸς ἐν μικρῷ τῶς κύκλῳ γνωστὴν ἐδημοσίωσεν ἐν τῇ ἐβδομαδιαίᾳ ἀττικῇ ἐφημερίδῃ: «Ἑλληνισμὸς» τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1906 μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λάρνακος κ. Χαϊκράκη καὶ τοῦ κ. Φ. Ζαννέτου Προέδρου τῆς τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου «Ζήνων» ἐν Λάρνακι. Τὸ ἐπεισόδιον ἐκθέτει ὡς ἑξῆς ὁ κ. Φ. Ζαννέτος:

«Ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶν ἐν Λάρνακί τὰ Δ'. Παγκύπριον (1906). Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἀγῶνων ἐγενήθη ἀπόπειρα κατ' ἡμᾶς καὶ τότε καὶ πῶρα τὸ ζήτημα τοῦ ἀνέπαυτον νὰ ὑψωθῇ ἐν τῷ Στάδιῳ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀγῶνων καὶ ἡ Ἀγγλικὴ σημαία ἔχῃ...

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνήγαγεν ἡ Κυβέρνησις εἰς διπλωματικὴν περιωπὴν καὶ συνεπὲς διαβημάτων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς Πρεσβείας μετετίθη ἀποδομῶς καὶ πρὶν τῶν ἀγῶνων ὁ τότε τῆς Ἑλλάδος Πρόεδρος μαχητῆς Ε. Φιλάμων...

«Οἱ Ἀγγελοὶ ὑπάλληλοι ἐκ τοῦ φανερῶ ἡγωνίζοντο ν' ἀναισθηθῇ, εἰ δυνατόν, ἡ κατὰ τῆς σημαίας ληφθεῖσα ἀπόφασις, ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπίσημοι ἐδίδοντο διαταγαὶ εἰς πάντα τοὺς ὑπάλληλους ν' ἀποσχωσιν τῶν Ἀγῶνων. Μὴν λαίπῳ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ πρόεδρος τῶν Παγκυπρίων λαμβάνει πρόσκλησιν συνεντεύξεως παρὰ τοῦ Ἀγγλοῦ προέδρου δικαστοῦ Λάρνακος. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δὲ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὡραν εὐρίσταν ἐν μὲ τῶν αὐθουσῶν τῆς Δεσφῆς ὁ πρόεδρος δικαστῆς, ὁ ἀστυνόμος καὶ ὁ πρόεδρος τῶν Ἀγῶνων. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὑπῆρχε μικρὰ τράπεζα, ἐφ' ἧς ἔκειτο μέγα βιβλίον. Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Ζητήτης τὴν συνέντευξιν, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἤσκιε τὸ βιβλίον, ἐπὶ

τῶν διαφόρων τοῦ ὀποῖου σελίδων ὑπῆρχον προσηκόντα ἐντοπα τεμάχια ἐφημερίδων μετὰ χειρογράφων κάτωθεν ὑποσημειώσεων, καὶ λέγει, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἀγῶνων: «Βλέπετε τὰ διάφορα αὐτὰ ἐντοπα τεμάχια; ἐν αὐτοῖς εἶνε αἱ διάφοροι ἐμιλλίαι. Διὰ πάντων τούτων φαίνεται, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔχει μαρφομένην πεποίθησιν, ὅτι ἐν δὲν εἴσθε ὁ ἀρχηγός, πάντως ὁμως εἴσθε σπουδαῖος παράγων εἰς τὸν Κύπριον ὑπὸσταμένης Πανελλήνιστικῆς Προπαγάνδας, ἧς μυστικὸς σκοπὸς εἶνε ἡ διὰ τῆς προσηλυτίσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἰδέας καὶ τοῦ φαντισμοῦ αὐτοῦ εἰς ταύτας νὰ ἐπὶ ὀρθοῦ ἀνατροπῇ τοῦ καθεστώτος.»

Ὁ πρόεδρος τῶν ἀγῶνων ἀπήντησε τοιαύτη: «Ἐάν ὑπῆρχεν ἐν Κύπρῳ Ἑλληνικὴ Προπαγάνδα, ὅς ἐβίβω, ὅτι ὅλ' ἔχον τὴν τιμὴν νὰ εἴμαι ἐκ τῶν πρώτων μελῶν αὐτῆς. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἐδίσταζον, προκαλούμενος, νὰ τὸ εἰπῶ ὅχι πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῆς Βασιλείας ὡμῶν. Καὶ λέγω ταῦτα διὰ νὰ γυμνώσω ἐμαυτὸν πάσης ὑποκριτικότητος, ὥστε νὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ γείνω πιστευτὸς εἰς ὁτι ἐφ' ἧς ὅλ' εἶπω. Λοιπὸν τοιαύτη μυστικὴ προπαγάνδα οὔτε ὑπῆρξεν, οὔτε σκέψις ποτὲ καὶν ἔγενετο περὶ τοιοῦτου τινός. Καὶ τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀπλοῦστατον νὰ τὸ ἐννοήσῃτε: εἶνε διότι οὐδεὶς ἀπλοῦτως ὑπάρχει λόγος τῆς ὑπάρξεως τῆς. Οἱ Κύπριοι, χάρις θεαίᾳ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἔχουσι πλῆρες καὶ ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου συζητεῖν καὶ ἐκφράζεσθαι ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ζητημάτων. Τίς ἡ ἀνάγκη ἐπομένως μυστικῆς Προπαγάνδας; Οἱ Κύπριοι εἴμεθα ἐλληνοκίωτεροι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα ὁ ἀγροτικὸς πληθὺς, ὅστις ἔχει ἀκριβοφύστατα τὰ ἐθνικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα.

«Ἄλλ' ὅχι ἡ ἀνάγκη τοῦ προσηλυτισμοῦ. Ὅτι πρὸς τὸν δῆθεν σκοπὸν τῆς βελτίαι ἀνατροπῆς τοῦ καθεστώτος, ὑποθέτω, ὅτι ὅλ' ἔμειν ἀναγνώριζετε, ἔχοντες τὸν κοινὸν νόον. Καὶ λοιπὸν εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῶμεν δὲ οἱ μικρο-

σκοπικοὶ ἡμεῖς θὰ δυνήθωμεν ποτε νὰ ἐπιβάλωμεν βίαν εἰς τὸν ἀγγλικὸν κολλοσόν; Ἀποδείξει τοῦ ὅτι ἔχουσι συναισθησιν τῆς ἀπολύτου τούτης ἀδυναμίας μας εἶνε, ὅτι πάντοτε ζητοῦμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν δι' ὡμῶν τῶν ἰδίων, μὴ βασιζόμενοι ἢ εἰς τὰ ἀγαθὰ φρονήματα τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους.

«Τὸ δὲ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἐν Κύπρῳ τοιαύτη προπαγάνδα δυνάμει ν' ἀποδείξω καὶ δι' ἄλλου τρόπου σκέψεων.»

Ὁ κ. δικαστῆς ἀναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ πρὸς τὸν συζητητὴν του, ὅτι τὰ πράγματα ὅς ἐκτίθενται, εἶνε τόσο πειστικά, ὥστε θὰ ἐπείθετο καὶ αὐτὸς ὁλοσχερῶς, ὅτι οὕτως ἔχουσιν, ἐν δὲν ὑπῆρχον ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τῶν ἀποδείξεων εἶπεν, ὅτι αὐταὶ ἐσθηθίζοντο εἰς προσωπικὰς μαρτυρίας δύο τάξεων μαρτύρων, τῶν μὲν ἀνεξαρτήτων εἰς τὸ ζήτημα ἀνθρώπων, μὴ Ἑλλήνων, τῶν δὲ Ἑλλήνων, συνεργαζομένων μὲν μετὰ τῶν συμπατριωτῶν

των, αλλά μυστικά κοινωνούντων τὰ διαπραττόμενα τῇ Εὐδερνήσει.

Ὁ πρόεδρος τῶν Παγκυπρίων τότε ἀπαντᾷ: «Κύριε πρόεδρε διὰ πάντα ἄλλον ἢ διὰ δικαστὴν ἐπετρέπετο νὰ βλασηθῇ ἐπὶ τοιοῦτων μαρτυριῶν διότι οἱ μὲν ἀνεξάρτητοι λεγόμενοι, ἀφ' ἧς στιγμῆς λαμβάνουσι μέρος καὶ καταδίδουσι τὰς μυστικὰς πράξεις τῶν Κυπρίων, παύουσι τοῦ νὰ εἶνε καὶ θεωρῶνται ἀνεξάρτητοι, ὡς πρὸς δὲ τοὺς συμπολίτας μας, οἵτινες συνεργάζονται, ὡς λέγετε, μετ' ἡμῶν, ἵνα κρατῶσιν ἐν ἡμερῶν τῶν ἐνεργειῶν μας τὴν Κυβέρνησιν, οὗτοι δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἡ ἀπλούστατα προδοταί· ἀλλ' οὐδὲν ἀναξιοπρότερον προδοτοῦ».

Λίαν ἐπικαίρως ἐπαναλαμβάνονται δημοσίᾳ αἱ ἀποκαλύψεις αὗται, αἵτινες, ἄλλως τε, εἶχον γνωσθῇ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τοῦ ἐπεισοδίου, παρέχουσαι δὲ εἰς ἡμᾶς εὐλογον ἀφορμὴν ν' ἀναγράψωμεν ἕτερον ἐπεισόδιον ὁμοίας περιπόου φύσεως ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1901. Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἐπρόκειτο νὰ διδαχθῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου Παπαδοπούλου ἐθνικὸν πρωτότυπον δράμα «Αἱ παραμοναὶ τῆς Ἐπαναστάσεως», ποιηθὲν ὑπὸ Ν. Κατάνου, ὁ αὐτὸς δὲ θὰ ὠμίλει ἐν τῷ Θεάτρῳ περὶ τῆς «Κοσμοεστρατικῆς σημασίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως». Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν εἰδοποιηθῇ παρὰ χριστιανοῦ ἐκ Λευκωσίας, ἐνὸς τῶν παραγόντων τῆς μειονοφηρίας, ὅτι τὸ δράμα ἦτο ἐπαναστατικὸν κατὰ τὴν καθεστῶσαν ὡς καὶ ἡ ἀπαγγελλομένης πανηγυρικῆς. Ἐν τούτοις ὅλα ταῦτα θὰ ἐγίνοντο ἐν Θεάτρῳ ἔχοντι ἀναπεπταμένας τὰς πύλας εἰς πάντα θεατὴν πληρώνοντα τὸ ὁρισμένον τιμημα εἰσόδου. Ἡ Κυβέρνησις, ὅμως, τότε θεωρήσας ἄξιον τοῦ κόπου νὰ διατάξῃ ἐντιμὸν ὑπάλληλον ἵνα μεταβῇ τὴν ἐσπέραν καὶ παρακολουθήσῃ τὰ γενησόμενα, νὰ ἐκθέσῃ δὲ ταῦτα πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν Λευκωσίας. Ἀρνηθὲντος τούτου νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον κατασκόπου, ἀπεστάλη ξένος ἀστυνομικὸς ἐμπειρὴς μετ' ἄλλου ἀλλοεθνούς ὡσαύτως ὑπαλλήλου, οἵτινες ἐγίνοντο εὐπρόσδεκτοι παρὰ τῆς κοσμητικῆς τοῦ Θεάτρου καὶ παρηκολούθησαν τὰ γενόμενα. Ὅτε τὴν ἐπισκοπῶν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐξέθησαν ἐγγράφως ὅσα εἶδον καὶ ἤκουσαν, καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπιλήρημα, ἡ Κυβέρνησις ἐδωσάμην τούτου, ὥστε ἐζητήσῃ παρὰ τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων προφορικὰς ἐξηγήσεις, αἵτινες ἐπεβεβαίωσαν τὰ γραφέντα. Τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ ἰθαγενεῖς Λευκωσιᾶτου ἀναφέρεται ἐν ἐπιστομῇ ἐγγράφῳ περιελθόντι καὶ εὐρισκομένῳ εἰς χεῖρας τοῦ βουλευτοῦ κ. Θ. Θεοδότου, ἀποκαλύπτει δὲ τοῦτο ἐπαρκῶς εἰς τινὰς τάξεις ὑπάρχουσιν οἱ Κύπριοι ἐκεῖνοι, οἵτινες κατήγγελλον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ψευδῆ ὅλως καὶ συκοφαντικῶς ἀνύπαρκτον Ἑλληνικὴν προπαγάνδαν πρὸς βίαιαν ἀνατροπὴν τῶν καθεστῶτων. Διὰ τοιοῦτον ψευδῶν καὶ προδοτικῶν διαβολῶν πρὸς σκοποὺς κομματικῶν καὶ προσωπικῶν ἐσυκοφαντήθησαν διακεκριμένα ἐν Κύπρῳ πρόσωπα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν ἔλαβεν αὐτὰ ὑπὸ σημείωσιν ἵνα μὴ δέποτε... παρασημοφορηθῶσιν (!) οἱ συκοφαντήσαντες τὸν Ἀγ. Κιτίου ὡς Μασσῶνον, αὐτοὶ κατήγγειλαν αὐτὸν καὶ ὡς ἀρχηγὸν δὴθεν Ἑλληνοεστρατικῆς προπαγάνδας (sic).

Σήμερον δὲ ἄνθρωποι ἀπονενοημένοι περιυβρίζουσι συλλήδην τὸν Κυπριακὸν λαὸν σύμπαντα ὡς ἐξαγοραζόμενον καὶ μεθυσκόμενον καὶ κραυγαλῶντα καὶ ἀντὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν τελευτᾶ ἔργα καὶ Σατουρνάλια ἐπαισχυντα. (!) Καὶ διατὶ πάντα ταῦτα; ἵνα συγκαλύψωσι τοὺς κυρίους καὶ μόνους ὑπευθύνους τῆς ἐνεστώσης ἀξιοθηρῆτος καταστάσεως. Ἀνθρώποι μάλιστα εἰς τοὺς δακτύλους τῶν δυν χειρῶν μετρούμενοι ἐν Κύπρῳ, ἐναντίον τῆς λαμπρῆς καὶ ἀλλεπαλλήλως ἐκδηλωθείσης γνώμης τοῦ λαοῦ ἀξιοῦσιν αὐτοὶ νὰ διαθέτῃ κατὰ τὴν ἰδίαν συμφέρον τὰ τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ποιῶνται δὲ τὴν χειρὶσιν χρῆσιν τῶν ὑφίσταν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Κατὰ τῶν ὑπευθύνων τούτων πρέπει νὰ ἐπιπέσῃ ἅπαν τὸ βάρος καὶ ἡ δύναμις τῆς ὀργῆς καὶ ἀγανάκτησεως τοῦ λαοῦ, καὶ κατ' ἐκείνων οἵτινες ἐν ἐπιγνώσει ἡ ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀμαθίας ἡ ἡλιθιότητος ἐξυπηρετοῦσι τὰ ἀσεβῆ καὶ σκηνικά σχέδια καὶ διαδήματά των.

Ἡ συκοφαντία καὶ ἡ διαβολὴ κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πολλὰκις προέβαλον τὸ εἶδεθὲς πρόσωπον αὐτῶν εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀμῶνος εἴτε ἀπὸ πολιτικῶν θέσεων καὶ ἐφημερίδων, ἀλλ' ὑπὲρ τὴν εἰδεχθεσάτην καὶ βλακωδεστάτην προβάλλουσι σήμερον μορφήν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ξεμωραμένης καὶ ἡλιθίας λεηστειανῆς «Ἀληθείας».

Εἶνε βεβαίως ἀνάξιον τούτου λόγου καὶ ἐν θέσει τοιαύτῃ τὸ ἀκατονόμαστον τούτο φύλλον, ἀλλὰ σήμερον δι' αὐτοὺς οἱ ὑπεύθυνοι περῶνται ν' ἀποπλανήσωσι τὸν Κυπριακὸν Κοινὸν, ὅπως δικαίως ἀπεδοκίμασεν αὐτὸ καὶ ὡς ρυπαρὴν ράκος ἔριψε κατὰ πρόσωπον τῶν φανερῶν καὶ ἀποκρύφων συντακτῶν αὐτοῦ.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ.

Τὰ ἐν Λεμνισσῇ γενόμενα κατ' αὐτὸς διαδήματα πρὸς συμβιβασμὸν, καίτοι δὲν κατέβησαν εἰς αὐτὸν κατέδειξαν ὅμως τὴν τελείαν ὀριμότητα τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος πρὸς λύσιν αὐτοῦ συμφῶνως τῇ ψήφῳ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Πρὸς συμβιβαστικὴν λύσιν τοῦ βουλευτικοῦ ζητήματος προέτειναν οἱ τὴν πλειονοψηφίαν ἀντιπροσωπεύοντες ἐν Λεμνισσῇ ἵνα γένῃται δεκτὴ ἡ ὁρχὴ ὅπως παρακληθῶσι τὰ Πατριαρχεῖα τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ν' ἀποστείλῃσιν Ἐξάρχους εἰς Κύπρον μετὰ τῆς καθωρισμένης δικαιοδοσίας νὰ ἐκδικάσωσιν ἀνεκκλητῶς τὰς προβληθσομένης τυχὸν ἐνοστάσεις κατὰ τῶν νέων ἐνεργηθσομένων ἐκλογῶν πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὑπὸ κοινῷ νὰ γένωνται ἐλκρινεῖς καὶ σύντανοι ἐνεργεῖαι πρὸς καλίστην ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδοκίμου σκοποῦ.

Ἐγγράφον, ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα συντεταγμένον ὑπεγράφη παρὰ τοῦ σεβαστοῦ Σχολάρχου κ. Ἀνδρ. Δ. Θεμιστοκλέους καὶ παρὰ πολλῶν ἐγκρίτων μελῶν τῆς μειονοτικῆς, ὧν τινες ἀπεριφράστως ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ ἐδίδουσαν ἐκλέγμενοι ὡς ἐκλεκτοὶ ἀντιπρόσωποι νὰ ἐκλέξωσι τὸν Ἀγ. Κιτίου Ἀρχιεπίσκοπον, ἐπιθυμοῦντες σφοδρῶς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐφύνης καὶ τῆς εὐταξίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ παρὰ

τῷ λαῷ. Ὁ κ. Σπ. Αραούζος καίτοι δὲν διαφωνεῖ κατ' ὀρχὴν πρὸς τοὺς ὁρῶν τοῦ συμβιβασμοῦ, ὡς ἐδήλωσεν, ἀναγκάζεται, ὡς εἶπε, νὰ μὴ ὑπογράψῃ αὐτοὺς κωλύμενος ὑπὸ κομματικῶν δεσμῶν καὶ υποχρεώσεων καὶ ἵνα μὴ κατακριθῇ ἐπὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς βουλευτικῆς ἔδρας τοῦ ἐπρόδοκε τοὺς κομματικούς φίλους του. Σημειωτέον, ἐν τούτοις, ὅτι οἱ μάλιστα σημαίνοντες τῶν κομματικῶν φίλων τοῦ κ. Αραούζου ὑπεγράψαν τὸ ἔγγραφον, πλην ἐνὸς ὅστις ἐπειθανάγκασε καὶ τίνα ἄλλον ν' ἀνακαλέσῃ τὴν δουλείαν ἵδου ὑπογραφῆν του, ἀναπαριστῶν οὕτω πιστότητα γνώσιν σκηνὴν ἀθανάτου κωμῆδος τοῦ Μολιέρου.

Ἡ θετικὸν ἀποτέλεσμα τῶν διαδημάτων τούτων προκύπτει, ὅτι ἡ γνώμη περὶ ἀναρρήσεως τοῦ Ἀγ. Κιτίου εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Ὀρόνον ἐπιδοκιμάζεται γενικῶς ἐν τῇ νήσῳ, προσκρούουσα μόνον εἰς κομματικὸν καὶ προσωπικὸν ὑπολογισμὸν εὐνοϊθῶν ἀνθρώπων, οὗς πᾶς τις δύναται ἵδου νὰ γνωρίζῃ τίνας εἶναι καὶ πῶς τῆς νήσου ὑπάρχουσιν. Ὅσα ἔρα γράφονται ἀπὸ τινος ἐν τῇ λεηστειανῇ «Ἀληθείᾳ» περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς σχέσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος πρὸς τὸ πολιτικὸν καὶ ἐθνικὸν ἐν τῇ νήσῳ ζήτημα καὶ περὶ ξυλίνου Ἀρχιεπισκοπῆς, διερμνεύουσι τὴν γνώμην καὶ τὰ σχέδια τῶν ἀδιαλλακτικῶν προσωπικῶν καὶ κομματικῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἀγ. Κιτίου, ὧν ὁ ἀριθμὸς κατεδείχθη ἀσφμαντος μετὰ τὰ ἐν Λεμνισσῇ τελευτήσαντα γεγονότα, καὶ ἡ ἐπιδρασία καὶ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἀνάξια λόγου παρὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ὑπὲρ γὰς πλειονοψηφία τῆς ἐθνικῆς μεριδος.

Ἐάν οἱ ἐπικείμενοι δικαστικοὶ ἀγῶνες κατολήξωσιν, ὡς δὲν ἀπευχόμεθα, εἰς τὴν προσκλήσιν τοῦ λαοῦ πρὸς νέας ἐκλογάς, θὰ ἔχουσιν αὐτοὶ ὡς ἀποτέλεσμα παρηψηφίαν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς λύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος διὰ τοῦ Ἀγ. Κιτίου.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ σήμερον, ὡς δὲν ἠγνοῦν, ἀλλὰ τὴν τε «Φωνὴν τῆς Κύπρου» καὶ ἡ «Ἀλήθεια» τί ἐζητοῦν ἀλλήτε καὶ εἰ ζητοῦσι σήμερον οἱ 2-3 δημοκόποι οἵτινες, ἀποδοκιμασθέντες σφοδρῶς παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἀποδοκίμους τοῦ δημοπικῶν ἔδαφος ἐφ' οὗ ἐστήριζον τὴν ἀσταθὴν βῆματά των, προσφεύγουσιν εἰς μέσῳ δι' ὃν ρηθῇ κινδυνεύουσι τὰς μικρὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπειλῶν νὰ μεταίωσωσιν ἐν αὐτῇ τῇ ὀρχῇ τῆς πραγματικότητος αὐτῶν τὰς τῶσαν αἰσῶς ὑποφωσκούσας ἐλπίδας περὶ σημαντικῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῆς νήσου ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν, μέχρι τῆς ἀνατολῆς τῆς περιποθῆναι ἐθνικῆς διὰ τὴν νῆσον ἡμέρας.

Τὸ πρῶτον πείραμα πρὸς ἀποτελέματίν του Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἐπέτεξε καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου περὶ οὗτος ἐρωτοφάνει πρὸς ὅλους καὶ ἀποσύνθεσιν, ἐξ ὧν αὐτοὶ μόνον ἀρτύνονται πασίγνωστα ὠφελήματα. Αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ ἀπέβησαν τὰ μάλιστα ἐπικινδυνεύου κατὰ τῶν κομματικῶν καὶ προσωπικῶν ὑπολογισμῶν τούτων, διότι οὐ μόνον ἀπέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἀλλὰ καὶ τείνουσι ραγδαίως νὰ ἀνταρῶσιν τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ παρὰ τῷ λαῷ ἀγαστὴ ὁμόνοια, ἀγάπη καὶ συνεργασία ὑπὲρ τῆς ὁλικῆς εὐμερίας καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεώς του. Ὅπως ἠρμήθη ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ

καὶ ἀπὸ κέντρον καὶ ὀρμητικὸν ὀρμητικὸν καὶ ἐθνικὸν ἀπέβη, ὅτι εἶνε σήμερον, οὕτω καὶ τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον, ἐπειδὴ μετὰ τοσοῦτον χρόνον πλειονομίας καὶ κυριότητας, ἐφάνη ὅτι δύναται νὰ γένῃται προξενὸν πολλῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν τόπον, συμφύρον καὶ ἀναγκαῖον εὖρον ὅπως μεταίωσωσι, καθοσὺν ἂν δυνηθῶσι, τὴν ὁμαλήν καὶ εὐτακτικὸν καὶ κοινωφελεῖς λειτουργίαν του.

Τὰ ζητήματα ἵδου τίθενται καθαῖρ καὶ σαφῇ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. 2-3 δημοκόποι μέγιστον συμφέρον ἔχουσιν ἢ ἡ Ἐκκλησία διατελεῖ ἐν παραλίῃ καὶ αἱ μεγάλα ἱερά προσέδοι πρὸς πάντα ἄλλον νὰ διατίθενται ἢ πρὸς ἱερὸν καὶ κοινωφελεῖς σκοπὸν.

Τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον πρέπει νὰ κλείσῃ, νὰ καταπληθῇ τοῦ λαοῦ ἡ φωνή, ν' ἀφαιρεθῶσι τὰ πολιτικὰ του δικαιώματα, ἀφ' οὗ παρασταθῇ οὕτως πρὸς τοὺς κρατοῦντας ὡς σφραγίδος ἀνάξιοις πάσης πολιτικῆς καὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας, διότι ὅλοι ἐν Κύπρῳ, κατ' αὐτοὺς, πληρῶνουν καὶ πληρώνονται, ἐξαγοράζουν καὶ ἐξαγοράζονται, πιέζουν καὶ πιέζονται, μεθύσκουν καὶ μεθύσκονται, καὶ καθοσὺν ὁ λαὸς οὕτως ἀποτελεῖ πανδουρίδιον λιθικῶν ἀνδραποδῶν καὶ ἐκδεβακχεύμενων Σειληνῶν. Τοιαύτην εἰκόνα τοῦ λαοῦ τούτου θέλουσι νὰ παρῶσιν εἰς τοὺς κρατοῦντας ἵνα δείξωσιν ὅτι σφάλλεται ὁ Μ. Ἀρμοστής γράφων ὅτι «ὁ Κύπριος τῆς σήμερον ἐπιμελεῖται πῶς νὰ δείξῃ ὅτι δύναται νὰ πράττῃ ὑπὲρ ἐαυτοῦ πᾶν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς βελτιώσιν τῆς θέσεώς του καὶ προόδου τῆς χώρας του, εἰς ἣν τόσον ἀρρηκτικῶς εἶναι προσκεκολλημένος».

Ἐκεῖνοι οἵτινες ἔπλασαν φανταστικὴν πανελλήνιστικὴν προπαγάνδαν ἐν Κύπρῳ καὶ κατήγγειλαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας τοὺς πολιτικούς καὶ προσωπικούς αὐτῶν ἐχθροὺς ἀναιδῶς καὶ ἀθέως ὡς ἐπιθυμοῦντας καὶ ὑπονομεύοντας τὸ καθεστῶς, ἵνα προκαλέσωσι κατ' αὐτῶν τὴν ὀργὴν καὶ τὴν καταδίωξιν τῆς ξένης κυβερνήσεως, αὐτοὶ σήμερον καταγγέλλουσιν ὁλόκληρον τὸν Κυπριακὸν λαὸν πρὸς τὴν αὐτὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀνάξιον τύχης καλλήτερας τῆς τῶν δουλῶν καὶ ἀνδραποδῶν.

Αἱ εἶναι σχολαὶ καὶ ὁ προσηλυτισμὸς ἐν αὐταῖς

Ὁ κ. Marcel Charlot Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διευθυντὴς τῶν Γραφείων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσπεριῶν τῆς Γαλλίας ἀπεστάλη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπιθεωρήσιν τῶν γαλλικῶν ἐν Ἀνατολῇ Σχολῶν καὶ εἰς τὰς διευθυνομένους ὑπὸ τῶν λατινικῶν μαθητῶν ταγματῶν, τὰ πορτομὰ δὲ τῆς ἐπιθεωρήσεώς του ταῦτης ἐδηρῶσεν ἐν τῇ «Ἐπιστομῇ Ἑσπεριῶν» τῆς 26ης Ὀκτωβρίου ε. ε. τῆς Γαλλίας. Τούτων περιεχόμενα εἰς ἑλληνικὴν μεταφράσιν ἐδηρῶσεν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ, ἐξ ὧν ἀναγινωσκόμενον ὡς εἰς μὴ ὅλον ἐνδιαφέροντος τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον.

Κύριε Ὑπουργέ, Κατὰ τὴν περιοδείαν μου ταύτην ἐπεσκέψην κατὰ σειράν τὰς Σχολὰς Ἀλεξανδρείας, Καίρου, Φαγιούμ, Πορτ-Σαΐτ, Ἰσπῆης, Ἱερουσαλὴμ, Καΐφας, Πτολεμαίδος, Βηρυτοῦ, Δαμασκού, Σμυρνῆς, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως, ἦτοι, ἑκατὸν

δέκα ἐξ ἑνὸς Σχολῆς,..... Ἀρχομαι ἀπὸ τῶν Σχολῶν τῶν ἀνοικουσῶν εἰς μοναχικὰ τάγματα ἀποστέρων τῶν φύλων, καθόσιν αὐτοὶ ἀπορίζουσι τὴν μεγάλην πλειονότητα....

ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΠΡΕΤΥΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ἀντὶ τῆς εὐστροφούς, ζωηρᾶ καὶ ἐν ἀναλογία πρὸς τὸ περιβάλλον, ἡ διδασκαλία ἐν ταῖς Σχολαῖς τῶν μοναχικῶν ταγμάτων παραμένει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προσηλωμένη εἰς πεπαλαιωμένας μεθόδους, ἐνεργοῦσαι πολλὰ μᾶλλον διὰ τῆς μηχανικῆς ἀπομνήμονεύσεως ἢ διὰ τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς κρίσεως. Ἡ γραμματικὴ διδάσκειται θεωρητικῶς. Ἡ ἱστορία περιορίζεται σχεδὸν εἰς ἀπλὴν χρονολογίαν.... Ὡς πρὸς τὴν γεωγραφίαν, ἡκουσα 7-8 παιδία, μὲν ψαλλίζοντα τὴν γαλλικὴν, ν' ἀπαγγέλλουσι τὸν κατάλογον τῶν πρωτευουσῶν τῆς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τί εἶνε Εὐρώπη καὶ τί σημαίνει ἡ λέξις πρωτεύουσα.

Ὡς πρὸς τὴν φιλόλογίαν, εἰς τὰ μεγάλα λύκεια τῶν Ἱησοῦιδων, τῶν Λαζαριστῶν καὶ Φερῆ, ἀπὲρ τῶν συγγραμμάτων, δίδονται εἰς τοὺς μαθητὰς περιλήψεις καὶ κρίσεις ἀς ἀποστήθιζουσιν. Οὐδεμία πρωτοβουλία, οὐδέμία προσωπικὴ κρίσις. Γνώμαι εἰσι μοι καὶ μηχανικὴ ἀποστήθισις.

Εἰς πολλὰ λύκεια Ἱησοῦιδων, παρὶς τὴν εἰς τὴν περιέργοιστον σκηνὴν τὴν καλουμένην «σὺζητήσιν», δύο μαθηταί, κληθέντες παρὰ τοῦ διδασκόντος, παρέχονται εἰς μέσον ὁ εἰς κρατῶν τεμάχιον χάρτου, ὅπερ ἐξηγαγεν ἐκ καὶστῶν, ἀναγινώσκει προκλητικῶς τὸ πρῶτον ζήτημα. Ὁ ἑτερος ἀπαντᾷ ἐν θριάμβῳ, Νέαι ἐρωταποκρίσεις, μετὰ τῆς αὐτῆς, θεατρικῆς μεθόδου. Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα, ἐκφράσεις, κινήσεις καὶ ρητορικὸν πῦρ, εἰσι συνδεδασμένα ἐκ τῶν προτέρων. Δὲν πρόκειται περὶ δύο διανοῶν ἀντιφρομῶν, ἀλλὰ περὶ δύο μνημονικῶν ἀλληλαπαντῶντων. Εἰς ἀπάσας τὰς σχολὰς ταύτας, ὁ διδάσκων ἀποκρίνεται πρὸς ἕνα μόνον μαθητὴν· οὐδέποτε ἡ λοιπὴ τάξις συμμετέχει εἰς τὰς ἐρωτήσεις πρὸς διευκρίνισιν σημείου τινός, ἢ διαλεύκανσιν μιᾶς ἀληθείας. Ὅσοις ἀπύθονον ἐρώτησιν πρὸς μαθητὴν τινα κατὰ μέθοδον οὐχὶ σύνθετην πρὸς αὐτὸν, ὁ διδάσκων ἐπιτεταίνει ἵνα τὴν διατύπωσιν κατὰ τὴν καθιερωμένην τυποῖ. Πολλοὶς μάλιστα προέτρεχε τοὺς παιδὶς· ποσὸς δὲ ἐρώτησεις μου δὲν ἐξέπληξαν διδασκόντας καὶ διδασκόμενους! Δὲν τὸ ἐδιδάχθημεν αὐτὸ, δὲν τὸ γνωρίζομεν» ἐσπευδε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ διδάσκων, ἐνῷ ἐγὼ, διὰ καταλήλων ἐρωτήσεων διεγειροῦσθαι τὴν ἀντιλήψιν των, ἀπέδεικνον ὅτι, καίπερ μὴ διδαχθέντα τούτο ἡ ἐκεῖνο, τὸ ἐγίνωσκον ἐν ταῦτοις....

Ἀλλὰ οὐδ' ἐνῷ ἐξήτασεν τὰ παιδία περὶ τοῦ ἐν χρησῇ φωτισμοῦ ἐν τοῖς οἴκοις των, ἡ διδασκαλία καὶ ὁμαλὴ ἐπενεβύειν ἵνα εἴπῃ: κυριε, ὅτι ἐρωτᾷτε δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ κειμένῳ. Ἐν ἐνῇ σχολῇ..... παρεσκεύασα τὴν διδασκασίαν νὰ ἐρμηνεύσῃ σελίδα τινα, ἀκατάληπτον τοῖς παιδίοις· ἀντὶ ἐρμηνεύει τὰ κείμενα, κυριε, ἀπηγγέλλει αὐτῇ, ὅσοι τοῦτο ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον.

Ἡ διδασκαλία καὶ αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως ἔμεινε τυπὸς νεκρῆς. Εἰς μέγαν ἀριθμὸν σχολῶν, ἕκαστη μαθητρία ἀναγινώσκει μιαν γραμμὴν, μετ' ὃ τὸ κρατῶν τῆς καλογραφίας ἡρεῖ καὶ ἡ ἀκολουθοῦς μαθητρία συνεχίζει, οὕτως ὥστε μιὰ μαθητρία οὐδέποτε συμπληροῦ τὴν φρουσιν, πολλοὶς δὲ καὶ διωκοῦνται ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως, μὴ ἐννοοῦσα οὕτω τὴν ἀνέγνωσιν.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἡθικῆς διδασκασίας, ἡ τῆς παρέχεται μόνον ὑπὲρ

τόν τύπον θρησκευτικής διδασκαλίας, αυτή περιορίζεται εις ξηράς και νεκράς ερωταποκρίσεις: π. χ. τί ἐστι δεισιδαιμονία; τί μαγεία; τί σιωπηλή επίκλησις; τί ἐκπεφρασμένη τοιαύτη; κλπ. καὶ σημειῶ δὲ ὑπάρχουσιν ἔξαιρέσεις καταστάσεις εἰς ἀνάπτυξιν ἢ τοῦλάχιστον, εἰς διαφθορὰν τῶν αἰσθημάτων τοῦ παιδὸς. ὁ δὲ ὁποιοσδήποτε, ἢ κρυφίονα καὶ τὸ ψεύδος, ἀντὶ τῆς στιγμιαίας δούρας, ἀπαντᾷ συγχυτάτα ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους σχέσεσι τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων, καὶ δικαιούται νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἔχουσιν ἐγκληματισθῇ ὀριστικῶς ἐν τῇ σχολῇ. π. χ. πατὴρ διαμαρτυρούμενος τὸ δόγμα, παραπονέται ὅτι ἐξαναγκάζονται τὸν υἱὸν τοῦ νὰ λαμβανῇ μέρος εἰς τὰς λοιπὰς τελετάς, ἐνῷ, ὡς ἑτεροδοξος, εἶπε, δὲν δύναται νὰ ἀναγγεῖλῃ τὰς προσευχὰς σας ἀπὸ καρδίας. ἂν παρίσταται καὶ, προσευχομένης διὰ τῶν χειλέων, ἂς ἔχῃ τὸν νοῦν τοῦ προσηλωμένου ἀλλοχοῦ. Ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ, μαθητὴς τις δηλοῖ ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ ἀπηγόρευεν αὐτῷ νὰ μετέσχη παιδὶς τινος. «ὁ πατὴρ σου δὲν εὐρίσκειτο ἐδῶ, ἀποπνέει ὁ διδασκαλὸς τοῦ, δὲν θὰ το μῆθρ ποτέ». Ἐτερος μαθητὴς ἀποπέμπεται ἐξ Ἱησοῦτικου λυκείου, «ἔεκα σφάλματος γνωσθέντος ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἡν ὑπέγραψε καὶ προεδρὶκῶς συμμαθητῆς τοῦ καὶ τὸ ὅποιον σφάλμα τοῦ ἐλικρινῶς ὡμολόγησεν ἐρωτήθη. Ὁ κληρικὸς διευθυντὴς, ἐκλιπαρούμενος παρὰ πολλῶν προσώπων νὰ συγχωρήσῃ τὸν ἔνοχον, θέτει ὡς ὅρον ὅπως οὗτος ἀρνηθῇ ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν (!), ἀλλ' ὁ ἴσος ἡμῶν ἤνθ' ἐν νῷ ἐξαγοράσῃ τὸ σφάλμα τοῦ διὰ ψεύδους, καὶ οὕτως ἐδέχθη νὰ ἔγκυα λήψῃ τὴν σχολήν.

Ἐν τῷ λυκείῳ τῶν Ἱησοῦτῶν ἐν Βηρυτῷ, ὅπου λαμβάνει ἐπιχορηγήσιν ἐκ τοῦ Γπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, δὲν μοι ἐπιτραπὴ νὰ προχωρήσω πέραν τῆς αἰθούσης τῆς ὑποδοχῆς. εἰς δὲ τὴν ἐπιμονὴν ἀπαίτησιν μου ὅπως ἐπισκεφθῶ τὰς παραδόσεις, ὁ διευθυντὴς μοι ἀπήντησεν ὅτι ὁ κανονισμὸς τοῦ Ταγματῆς δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ δεχθῇ τὸν ἀπεσταλμένον τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως. «Συγγνώμην, ἀπήντησα, μὴ συγχωρηθῆις δὲν σὰς ἐπιτρέπεται νὰ δεχθῇ τὸν ἀντιπρόσωπον ἢ τὸ χρῆμα;» (l' agent ou l' argent?).....

ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΤΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ λεπτοτάτον σημεῖον τοῦ προβλήματος τῶν ἐν Ἀνατολῇ σχολῶν τῶν μοναχικῶν ταγμάτων. Τινὰ τούτων ὁμολογοῦσι ρητῶς ὅτι σκοπὸς αὐτῶν εἶνε ὁ εἰς τὸν πνευματικὸν προσηλυτισμὸν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐξιδίεφε λοιπὸν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν Ἐξωτερικῷ, ὅτι καὶ αἱ σχολαὶ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς τοιαύτων προσηλυτικῶν σκοπῶν, καὶ ἐπομένως, ἂν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπιβουλή χρηματικῶς τοιαύτης ἐπιχορηγήσεως. Κατελήξα μετ' ἐπισταμένη ἐν οὐκ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ προσηλυτισμὸς οὗτος διεκτελεγετο πρωτίστως τῆς γενικῆς ὁργάνωσός τοῦ εκπαιδευτικοῦ συστήματος τῶν σχολῶν τούτων καὶ τῶν διευθυντῶν αὐτῶν ἀνομιῶν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον δι' ἀτομικῆς προπαγάνδας. Ἐν τούτοις, παρὰ τισι μοναχικοῖς τάγμασι π. χ. τῶν Ἱησοῦτῶν (παρὰ τὴν τοῦ Assomptionistes, ἐγκληματίας καὶ ἐν Ἀνατολῇ τὴν πολιτικὴν τῶν καὶ τὰς φιλερίδας ἔξαιρέτων) ἢ πρὸς προσηλυτισμὸν ματῶν τῶν ὑπερνωτικῶν πάντων συνεισέως. Διευθυντὴς λοιπὸν σχολῆς ἀνέγνω ἐπιστολὴν διδασκαλῶν Ἱησοῦτῶν πρὸς τὸν υἱὸν πλουσίου μὴ χριστιανοῦ προσώπου, ἐνθα

ὑπῆρχον τὰ ἀκόλουθα: ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ σύζυγός σου, ἐάν νομίζῃς, θὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὰ σχέδιά μας. ἀλλ' ἂν ἔχητε, καθὰ ἐλπίζω, σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ γίνητε καθολικὸς, ὀφείλετε νὰ περιφρονήσῃτε τὰς ἀντιτάσεις ταύτας. Κυρία τις προσέειπε εἰς τὸν αὐτὸν διευθυντὴν τὰ δύο τέκνα της: «δὲν θέλω πλέον κληρικὴν σχολὰν, τῷ λέγει πιστεύετε ὅτι ζητοῦν νὰ προσηλυτίσουν τὸν πρεσβύτερον, καὶ ὅτι κληρικὸς διδασκαλὸς τῷ ἔγραψεν ἐσχάτως: κρύπτε τὰς ἐπιστολάς μου ἀπὸ τῆς οἰκογενείας σου».

Ἀλλὰ, ἡ διδασκαλία τῆς ἱστορίας ὑπὲρ πρῶτον ἀποκλειστικῶς καθολικὸν, ἢ ἐκλογὴν ὡς παραδειγματικῶν τῶν γραμματικῶν κανόνων, φράσεων εἰλημμένων ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. ἡ ἀφίερσις ὑπερμέτρων χρόνου εἰς θρησκευτικὰς τελετάς καὶ ὁ ἐξαναγκασμὸς ὅπως παρίσταται εἰς ταύτας πάντες οἱ μαθηταί, ἢ ἐπιβολὴ εἰς πάντας τούτους συνεισφορὰς ἐκουσίας, δηλ. ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς καθολικῆς προπαγάνδας. ἡ ἰδίῃς σχολῆς ἀποκλειστικῶς προωρισμένης εἰς προσηλυτισμὸν Ἰσραηλιτῶν παιδῶν ταῦτα πάντα, μετ' ἀπειρίας ἄλλων παρομοίας φύσεως, ἀποτελοῦσιν ἐν σύνολον ἀποκαλύπτειν ἀσέβητα τὴν ὑπαρξίν προσηλυτιστικῶν συστημάτων.

Σ. Σ. Ὅταν αὐτὴ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις μετ' ἀξιοπληροῦ παρηγάδας καταδικάζει τὸν αὐστηρὸν διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς τῆς καλογρητικῆς σχολῆς τῶν Λατίνων ἐν Ἀνατολῇ καὶ διακρῆνται οὕτως προσηλυτικῶς, μὴ παρεχούσας αὐτὰς πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίους γνώσεις, τίνες γονεῖς μωροὶ, παράφρονες, ἀνεπιστάτους καὶ ἀνυπακούους θὰ θελήσῃσι νὰ πέμψωσι τὰ τέκνα τῶν εἰς αὐτάς;

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΩΡΑΙ ΕΝ Τῷ ΚΕΝΤΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΩ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Τὴν π. Κυριακὴν τὰ ἀδελφὰ σωματεῖα ἐγκαινίζοντα τὴν χειμερινὴν περίοδον τῶν φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ μουσικῶν ἐσπερίδων προσεκάλεσαν διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῶν εἰς πνευματικὴν ἐορτὴν τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς Κυπριακῆς πρωτεύουσας ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι, εἰς δὲ ἡ πόλις ἡμῶν ἀνιερπύθη δι' ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ὁ κ. Ν. Καταλῆνος διελέξατο πρὸς τὸ πικρὸν καὶ φιλόμουσον ἀροατήριον «Περὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ καὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ βίου καὶ τῆς μουσικῆς», τὴν διάλεξίν του δι' αὐτὴν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὄνυνται νὰ ἐκτιμῇσιν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ σημερινῷ διανεμομένῳ τεύχει τοῦ «Ζήνωνος» μετὰ τοῦ «Κυπριακοῦ» «Μούζικου».

Τὸ μουσικὸν μέρος τῆς ἡμερίδος διετέλεσε ἐπιτυχὸς καὶ πρὸς κοινὴν μεγαλὴν εὐφροσύνην ὑπὸ τὴν ἐπιστάσαν τοῦ ἀρτι κατ' ἡμῶν ἐγκαταστάτος καλλιστῆς μουσικοδιδασκάλου κ. Ι. Οικονομάκου. Ἐξαιρέτων μουσικῶν μορῶν καὶ ἐπιμελημένην ἑλληνικὴν ἀγωγὴν ἐπεδείξαντο αἱ τρεῖς χριτωμένοι κορασιδοὶ τοῦ κ. Ι. Οικονομάκου ἐκτελέσαντες ἐπιτυχῶς ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ὠριάς μουσικὰς συνθέσεις καὶ ἀναμείψαντες ἐμμελῆστα σοῦρα καὶ ὠρεῖα ἄσματα εἰς μονωδίαν ἢ ἐν ἀρμονικῇ συμφωνίᾳ, παραχοῦσαι οὕτως λαμπρότατον δείγμα τῆς περὶ τὴν γῶσιν καὶ μεθοδικότητα διδασκαλίας τῆς μουσικῆς τοῦ κ. Ι. Οικονομάκου. Ἐρασίμοι νέοι οἱ κ. κ. Μιχ. Θεοχαρίδης καὶ Μενέλ. Νικο-

λάου μετὰ βραχείαν διδασκαλίαν καὶ ἄσκησιν παρὰ τοῦ κ. Οικονομάκου ἠδυνήθησαν νὰ ἄσῳσιν ἐν δωδῇ καὶ διὰ συνοδείας κλειδοκυμβάλου νὰ ᾄδωσιν ἐμμελῆστα ἄσματα μετὰ τεχνικῆς ἐπιτυχίας πλεῖστα ὑπάρχοντες ἐν βραχυτάτῳ μέλλοντι.

Ἀθηνᾶς ὥρας ὀρθῶς ἀπεκάλεσαν ἔγκριτοι ἐπιστήμονες ἐκ τῶν παρίσταμένων, διότι ἡ ἡμερίς αὕτη παρέσχεν εἰκόνα ὑψηλοτέρου καὶ πνευματικωτέρου βίου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι. Ἐκφράζομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τῇ εὐγενεῖ συνδρομῇ τοῦ φιλομουσοῦ κοινού, θὰ κατορθώσῃ τὰ ἀδελφὰ σωματεῖα συχνὰς νὰ παρέχῃσι πνευματικὰς καὶ ψυχαγωγικάς ἐορτάς, ὑπερτρίβοντα τὴν φιλομουσίαν νέων πάντων φιλοτίμως ἀσχολουμένων εἰς τὴν μουσικὴν πρὸς κατάρτισιν τῆς «Λευκωσιατικῆς Ἐστουδιαντίας» ὑπὸ τὴν ἐνζήλον καὶ φιλότιμον ἐδηγίαν καὶ διδασκαλίαν τοῦ κ. Οικονομάκου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ

ἀπο τῆς π. Πέμπτης ἐγένετο εὐεργετικώτατος εἰς τὴν γεωργίαν τῆς νήσου. Βροχαὶ ραγδαίαι καὶ συνεχεῖς ἐπὶ πολλὰς διαρκούσας ὥρας κατὰ διαλείμματα κατέπεσαν καὶ καταπίπτουσι, πάντοτε ἐξ ὀρθοῦ καὶ πρὸς πρᾶν, ἐν λευκῷ ἀναπτέρωσας τῶν γεωργῶν καὶ τοῦ τύπου ὅλου τῆς ἐλπίδας.

ΤΟ ΚΛΩΣΤΗΡΙΟΝ

ἐν Βηρυτοῖς ὅπου συνέστησε ἐσχάτως ὁ κ. Ν. Μανζούρας λειτουργεῖ ἀπροσκόπως διὰ δώδεκα ἐργατῶν ἐκ Πειραιῶς, αἵτινες διδάσκουσιν ἱποδευματικῶς ἱσπρίθμους Κυπρίους. Τὸ παραχθὲν μέχρι τοῦδε νῆμα ἐκ Κυπριακοῦ βάμβακος πολὺ ἐξετιμήθη ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τῶν εἰδικῶν ἐμπόρων διότι, ἐντε λευκώτερον καὶ στερεώτερον τὸν ὁμοιοβαθμὸν εὐρωπαϊκῶν νημάτων. Τὸ κλωστήριον τοῦτο ἔχει ἐν τῷ παρόντι 600 ἀτράκτου, αἵτινες δύνανται εὐχερέστατα νὰ διπλασιασθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ τῆς αὐτῆς μηχανῆς νὰ λειτουργήσῃ ἀνάλογος ἀριθμὸς ἰσπρίθμων κατασκευῶν βαμβακινῶν ὑφασμάτων. Εἰς αὐτὸν θερμὸν συγχαρητήριον δὲ κ. Μανζούρας, «σχὼν τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς κοινωφελεστάτην ἐπιχείρησιν καὶ ὅτι ὁποσδήποτε συμβαλλόμεναι πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ἐκτελεῖται ἀπόψε ἐν Βηρυτοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ νεοδημένου ξενοδοχείου τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Τοβερτάρη καὶ Π. Ἰωάννου ἢς θὰ μετὰσχῃ ὁ διακεκριμένος βιολιστὴς κ. Γ. Δανέλλος καὶ πολλοὶ φιλόμουσοι δέσποιναι καὶ δεσποινίδες τῶν διαφόρων ἐθνότητων ἐν Κύπρῳ.

Τὴν συνάλειαν θὰ τιμῇσι οἰκογενειακῶς καὶ ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμωστής, δι' ὃ καὶ ἔκτακτος ἀμαξοστοιχία θὰ τεθῇ εἰς τὴν διαθέσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συνδράμωσιν εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου φιλανθρωπικὸν σκοπὸν. Ἡ ἀμαξοστοιχία θὰ ἐκκινήσῃ τὸ μεσονύκτιον ἐκ Βηρυτίου.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΒΕΤΕΙΟΥ

ἤρξατο τῇ π. Πέμπτῃ ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐστάσεως τοῦ κ. Σπ. Ἀρμωζοῦ κατὰ τῆς προτάσεως ἐστάσεως κατὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Σώζου. Τὴν πρότασιν τοῦ κ. Χρ. Σώζου προσέβαλεν ὁ πρῶτος διὰ τοῦ ἐντ. Δικηγόρου τοῦ Στέμματος ὡς μὴ ἰκανοποιητικὴν παρὰ τοῦ ἰδίου, ἀλλ' ἐντο-

λήν του ὑπὸ τοῦ δικηγόρου καὶ συνυποψηφίου του κ. Γ. Κυριακίδου. Τὴν υπεράσπιν διηγήθουν ὁ κ. Θ. Θεοδότου. Ἡ συζήτης ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς καὶ ἀνεβλήθη αὕτη καὶ διὰ τὴν σήμερον.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ

παιτριτικὴ ἐορτὴ ἐτελέσθη ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τῷ πρώτῳ κατάπλω τῆς «Σαλαῦνος» ἐκ Κύπρου, εἰς ἣν προσήλθον προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ μεγάλου πτεροῦ καὶ πράκτορος κ. Πηλαβάνη, ὁ ἐξοχὸς Διοικητὴς τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, ὁ Δικαστὴς κ. Παπαδόπουλος, ὁ κ. Δέλτας καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔγκριτα μέλη τῆς Κυπριακῆς παροικίας. Ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ταύτης Κυπριακῆς ἐορτῆς ἔλειπεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, καὶ ἡ ἐορτὴ ἀπώλεσεν οὕτω πολὺ τῆς ἀληθοῦς σημασίας καὶ λαμπρότητος αὐτῆς.

ΣΥΓΧΑΙΡΟΜΕΝ

ἐγκαρδίως τῷ εὐτυχί καὶ εὐαριστῶ ζευγεῖ τῶν κ. κ. Φιλίππου καὶ Μαρίας Λυσίουτο ὁλοψύχως εὐχόμενοι εἰς κατὰ τὴν εἰς τὸν νεοπαγῆ ἱστορίαν αὐτῶν ὁ Θεὸς τὴν ἀπειρὸν εὐλογίαν του.

ΕΜΝΗΣΤΕΥΣΑΤΟ

τῇ π. Τρίτῃ ὁ κ. Κεῖρος Ἐλευθερίου τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Νεοκλάου τῆς συγχαρητηρίου δ' ἐπισκέψεως ἄμειοι θὰ δεχθῶσιν οἱ μνησθέντες ἐν τῷ πατοικῷ τῆς μνηστῆς οἴκῳ αὐτοῦ Κυριακῇ κατὰ τὴν ἐνυρίαν Ἀγ. Κασσιανῶν.

ἘΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ,
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
Ἀπαξ τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον
ὑπὸ
Χ. ΜΑΡΑΘΕΥΤΗ
Ἱπποκράτους Παιδαγωγοῦ
Ἐξεδόθη τὸ τεύχος τοῦ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΕΝΤΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Ἀύριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 3 μ. μ. ὁ κ. Ν. Καταλῆνος συνεχιζων τὰς διαλέξεις του περὶ τῆς

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ
θὰ ἐμῆλθῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Καταστήματος τούτου

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ
ἢ εἰσοδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 18 Νοεμβρίου 1906.
(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ποῖω γνωστὴν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι, ἀπερχόμενος εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ἀνατίτω τὴν διαχείρισιν τοῦ Καταστήματός μου ἐν Κτῆματι εἰς τὸν υἱὸν μου Χαροῦ Τζεφτὲ πάντοτε ὑπὸ προσωπικὴν ἐυθύνην μου.

Ἐν Κτῆματι
τῇ 15 Νοεμβρίου 1906

Χαροῦ Ραματὰν Ἐφ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΕΤΕ ΚΑΡΟΛΛΗΣ ΘΕΟΦΑΝΙΑΣ

δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὀδὸν οἰκίᾳ του.
Ὅροι ἐπισκέψεως καθ' ἑκάστην 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος ἐν Βιέννῃ εὐχε φιλόφρονος δεξιώσεως παρὰ τοῦ Καίσαρο-Βασιλέως Φραγκίσκου Ἰωσήφ καὶ μακρὰς ἔσχε συνευθεῖς μετὰ τοῦ νέου Καγκελλαρίου κ. Αἰρεντάλ. Γενικὴ ἐπικρατεὶ γνώμη ὅτι ἡ εἰς Βιέννην ἐπίσκεψις τοῦ Βασιλέως ἡμῶν σκοπὸν εἶχε τὴν Ἑλληνορωμαϊκὴν διαφορὰν, πρὸς διευθέτησιν τῆς ὁποίας ἐζητήθη παρ' αὐτοῦ ἡ ἀνάστωλὴ τῆς δράσεως τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων.

Τῇ 10/23 Νοεμβρίου ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἀφίκετο εἰς Ρώμην διὰ Ποντέβας, ὅπου προηπήντησαν αὐτῷ ἡ ὑπὲρ στρατηγὸν Δομπέρτην τιμητικὴ συνοδεία, ὁ Αὐτάρχης κ. Παπαρηγόπουλος καὶ ὁ ἐν Ρώμῃ Ἕλλην ἐπιτετραμμένος.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐνθουσιώδους εὐχε δεξιώσεως ἐν Ρώμῃ παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεώς Του καὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ λαοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας παρέθηκε γοῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς τὸ Κινητάριον. Προτίμων ὑπὲρ τῆς ἰστέως τοῦ ξένου τοῦ ὁ Βασιλεὺς εἶπεν ὅτι αἱ δόξαι τῆς Ρώμης καὶ τῆς Ἑλλάδος, πηγὰς τῶν τεχνῶν, τῆς ποιήσεως καὶ τῶν ἐπιστημῶν παραμένονσι πάντοτε ζῶνται. Ἐλπίζει εἰς τὸ μέλλον αἱ ἱστορίαι τῶν δύο χωρῶν νὰ ἐνωθῶσιν.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐξήρην ἐν τῇ ἀπαίτησιν τὸν τὸν θαυμασμὸν, τὴν συμπάθειαν καὶ τὰ ἀδελφικά αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸν Ἰταλικὸν λαόν.

Ὁ πρεσβυτὴς τῆς Ρωμανίας κατέλιπε τὴν Ρώμην κρτὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Οἱ ἀντιπρόσωποι Ρωμανίας, Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, καίτοι προσεκληθῆσαν δὲν προσήλθον εἰς τὸ γεῦμα.

Τῇ 12/25 ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος συνδιελέχθη μετὰ τοῦ κ. Τιττόνη ἐπὶ μακρόν.

Τὰ ἀντιτορπιλλικά «Νίκη» καὶ «Θύελλα» παραδοθέντα ἤδη εἰς τὰ Ἑλληνικά πηλώματα [εὐρίσκονται εἰς Μελίτην, δθεν ἀποπλέοντα θὰ φθάσωσιν εἰς τὸν Πειραιᾶ αὐριον.

Ἡ «Δόξα» ὑποστᾶσα βλάβας κατὰ τὰς δοκιμασίας βραδύνῃ πρὸς ἐπισκευὴν.

ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κηπόλεως ὅτι μετ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου διὰ τὴν πρὸς τὸν Μητροπολίτην Δράμας ἄδικον στάσιν τῆς Πύλης, αὐτὴ προέβη εἰς τὴν παύσιν Του ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Δράμας, χολωθεῖσα διὰ τὸ Πατριάρχικόν Τακρίριον. Ὁ Μητροπολίτης κατηγόρειται, ὡς γνωστὸν, ἐπὶ υποθέσει τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του.

Ἡ διαγωγὴ αὐτῆς τῆς Πύλης προὐκάλεσε κατάπληξιν παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ Κων/πόλεως ἣτις ἐν συνεδρίᾳ ἀπεφάνθη ὅτι ἀποτελεῖ αὕτη προσβολὴν κατὰ τῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἡ Ἱ. Σύνοδος συνεβούλευσε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον ἵνα ἀπειλήσῃ παραιτήσιν ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἤθελεν ἀνακληθῇ ἢ παραινοῦς παύσις.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ Πύλη ἀνήγγειλεν εἰς τὴν διακοίνωσιν τῶν Πρεσβευτικῶν Δυνάμεων τῆς 17)30 Σεπτεμβρίου, ῥητὴς ἀποδεχομένη πάντας τοὺς ὑπὸ τῶν πρεσβεϊῶν προτινομένους δρους πρὸς συνταίνεσιν τῶν ἰνα αὐξηθῶσιν οἱ τουρκικοὶ τελωνιακοὶ δασμοί.

Ἡ Πύλη ὑποσχέται ἵνα τὸ μέρος ὅπερ θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν μερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τῶν τελωνειακῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐκτάκτων δασμῶν θ' ἀφιερωθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς οικονομικὰς ἀνάγκας τῶν τριῶν βιλαετιῶν τῆς Μκεδονίας.

Ο οὐδνηρόδρομος Βαγδάτης.

Τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης προκαλεῖ τινὰ προσοχὴν ἐν Παρισίοις ἐνεκα τῆς ἀναγγελίας ὅτι Γάλλοι καὶ Ἀγγελοὶ κεφαλαιούχοι λέγεται ὅτι ἐνδιαφέρονται εἰς τὴν τελευταίαν ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου—κυρίως εἰς τὴν μελετωμένην ἐπέκτασιν τοῦ συμπλέγματος τοῦ Ἀνατολικοῦ Σιδηροδρόμου ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ συνδεθῇ ὁ σιδηροδρόμος Βαγδάτης μετὰ τινος λιμένος τῆς Μεσογείου. Κατ' ἀνταπόκρισιν πρὸς τὴν «Γαλλικὴν Δημοκρατίαν» οἱ Γερμανοὶ ὑπολογίζουσιν ὅτι ἡ Ἀνατολή, ἡ Συρία, καὶ ἡ Μεσοποταμία θὰ παρέχωσι πλείονα σίτον ἢ ἅπασα ἡ Ρωσία, καὶ ὅτι τὸ Κερκούκ θὰ ἀποδίδῃ δεκαπλάσιον πῶσον πετρελαίου ἢ τὸ Βακού. Πρὸνύρισμα, λέγεται, ἀνθρακωρυχεῖα θ' ἀναπτυχθῶσι, καὶ ἡ βυμβakoπαραγωγὴ ἐν Μεσοποταμίᾳ θὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ ἀμερικανικοῦ βαμβάκος ἐν Γερμανίᾳ.

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ

Αἱ ἐπικυρώσεις τῶν ἐκλογῶν ἐλήξυν καὶ ἡ νεοσύστατος μαυροβουνιωτικὴ βουλὴ, συγίληθε τῇ προπαραλευσῇ βδομαδί παρόντων τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς Ἡγεμονίας. Ὁ λόγος τοῦ ἡγεμόνος ἀνέφερετο εἰς τὰς ἐσωτερικὰς προόδους τῆς ἡγεμονίας καὶ εἰς τὰς φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν Ὁραίων Τεχνῶν ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ Καθηγητοῦ Βαλδσάιν περὶ ξένης συμμετοχῆς εἰς τὰς ἀνακατασκευὰς τῆς Ἡρακλείας (μιάς τῶν ὑπὸ τὴν τέφραν τοῦ Βεζουβίου ταφειῶν πόλεων τῷ 79 Μ. Χ.). Οἱ Ρωμαῖοι καλλιτέχναι, ὑποστηρίζοντες ὑπὸ τῶν μᾶλλον πεπαιδευμένων ρωμαίων πολιτῶν, ποιοῦνται ἀπογνωσμένον πόλεμον κατὰ τῆς προτάσεως περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Διεθνικοῦ Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπὶ τμήματος τῶν Βοργιανῶν Κήπων, οἵτινες μέχρι σούδε ἀφέθησαν ἀθικτοὶ καὶ ἀσύλητοι.

ΓΑΛΛΙΑ

Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Βριάν, ὑπουργὸς τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, ἡγόρευσε ἐπὶ τρεῖς ὥρας πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διακαίολογιαν τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸν περὶ χωρισμοῦ Νόμον. Εἶπεν ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος ἀμέσως, καὶ ἂν κατὰ τι σημεῖον ἐν ταῖς λεπτομερείαις παρουσιασθῇ τις ἀμφιβολία, θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν ᾧ πνεύματι ἐψηφίσθη. Οἱ Καθολικοὶ κέκτανται τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τὸ ἀπόλυτον τῆς λατρείας. Ἡ Πολιτεία οὔτε θρησκευτικὴ οὔτε ἀθροσκος τυγχάνει, ἀλλ' ὑποχρεοῦται ν' ἀνθίσταται κατὰ πάσης πολιτικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ λόγος τοῦ κ. Βριάν ἐνεποίησε ζωρὰν ἐντύπωσιν, καὶ διὰ ψήφων 376 κατὰ 98 ἀπεφασίσθη ἵνα τοιχοκολληθῇ καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ κ. Βριάν ὁ κ. Κλεμιού ἐπήγγειλε τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν ἐργασίαν πρὸς προσέγγισιν μετὰ τῆς Ρώμης θὰ ἦτο βῆμα ἀντιδραστικόν.

Ἡ Βουλὴ ἐν τέλει διὰ ψήφων 416 κατὰ 163 ἀπεφασίσθη πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ νόμου πρὸς ἀποδοχὴν αὐτῆς πρὸς τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀεροναυτικά πειράματα.

Ὁ κ. Σαντὸς—Δουμὼν διεξεδίκασε τὸ βραβεῖον τοῦ Archdeacon—Deutsche. Κατὰ τὰς 4 10' μ. μ. τὸ ἀεροπλάνον ἀνυψώθη παρακολουθούμενον ὑπὸ αὐτοκινήτου φέροντος τὰ μέλη τῆς ἀεροναυτικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ ἀεροπλάνον ταχέως διήνυσεν 500 μέτρα ἐκτελοῦν διαδοχικὰ σκιρτήματα καὶ ταχέως ὑπερβάρμον τὸ αὐτοκίνητον. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἠδυνήθησαν νὰ παρατηρήσωσι τέσσαρας διακεκριμένας πτήσεις τῆς μηχανῆς, ἐν ἐκάστῃ τούτων, ὑψομέτης ἐν μέτρον ὑπὲρ τὸ ἔδαφος. Ἀφ' οὗ ἐφθασεν εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου ὁ κ. Σαντὸς Δουμὼν ἐστρεφέν αὐτὸ, ἀλλὰ, κακῶς ὑπολογίσας τὴν ἀποστασιν καὶ φοβηθεὶς μὴ προσκρούσῃ εἰς τὰ δένδρα ἐσταμάτησε τὴν μηχανὴν καὶ τὸ ἀεροπλάνον κατήλθεν ἡρῶμα ἐπὶ τὸ ἔδαφος. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐπικενθῇ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ὑψώσεως τοῦ βαιων ἐναιτὶν ὁ ἀνέμενος. Ἡ μηχανὴ ἐτίθη πάλιν εἰς κίνησιν καὶ προυχώρησε φαιδρῶς 30 σχεδὸν μέτρα. Τότε ἀμφότεραι αἱ πτερυγες αἴφνης κατέλιπον τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ἀεροπλάνον ὑψώθη βαθμῶν πέντε μέτρα ὑπὲρ τὸ ἔδαφος. Τὸ ἀεροπλάνον προύχωρει ἐτι μετὰ πολλῆς ταχύτητος, μέχρι τοῦ μέσου τοῦ δρόμου, ὅτε ὁ κ. Σαντὸς Δουμὼν φοβηθεὶς ὑπὸ ὀμίλου θεατῶν ἀκριθῶς πρὸ αὐτοῦ ἰσταμένου ἐξετέλεσεν ἀποτομον στροφῆς, ἥτις ἔκυψε τὸ μυχὰ νημα νὰ κλινῇ πρὸς τὰ πρῶσα καὶ νὰ πληγῇ τὸ ἔδαφος διὰ τῆς δεξιᾶς πτερυγος, ἥτις ἐβλάβη σπουδαίως. Τὸ πλῆθος ὤρμησε πρὸς τὸν κ. Σαντὸς—Δουμὼν, ὅστις εἶχε κτυπήσει, ἀνελαβὼν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀεροπλάνου καὶ τὸν ἐφερεν ἐν θριάμβῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μετροῦσα διὰ δεκάμετρον τὰς διανυθείσας ἀποστάσεις εὗρεν, ὅτι τὸ ἀεροπλάνον, ἀφ' οὗ ἐφθασεν εἰς ὕψος 4—5 μέτρα διήνυσεν ἐν ὀριζοντίᾳ πτήσας 220 μέτρα χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ τὸ ἔδαφος, ἐντὸς 21 1/2 τῆς ταχύτητος οὗσης 10 μέτρα κατὰ δευτερολέπτον.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ Καγκελάριος περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς Ἐντὶ Βουλῇ ἐν Βερολίῳ ὁ κ. Βάσσερμαν (ἐθνικὸς Φιλελεύθερος), ἀπέβαλεν ἐπερωτήσιν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, ἣν ἐπέκρινε δριμύως, βεβαιῶν ὅτι προϋξένειν αὐτῇ ζωρὴν αἰσθημὰ δυσανεκτικῆς καὶ ἀθυμίας καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, ὡμίλησε περὶ τῶν σχέσεων τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Ἰταλίαν, Αὐστρίαν, Ρωσίαν, Γαλλίαν καὶ Μ. Βρετανίαν.

Ὁ πρίγκηψ Βυλφ εἰς ἀπάντησιν ἠσχολήθη διαδοχικῶς ἐπὶ τῶν ἐγερθείτων ζητημάτων ὑπὸ τοῦ κ. Βάσσερμαν. Εἶπεν ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐγγυτέρως προσεγγίσεως ἢ συμμαχίας μετὰ τῆς Γαλλίας ἦτο διὰ τὸ ὑπάρχον αἰσθημὰ ἐν τῇ χωρᾷ ταύτῃ ἀδύνατον. Οἱ λόγοι ὑπάρχοντες εἰς τὰ συμβεβηκυῖα τοῦ παρελθόντος. Ἡ Ἰταλία, ὡς ἡνωμένη Μ. Δύναμις, ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ ἐγγυτερον πρὸς τὴν Γαλλίαν, χωρὶς νὰ φοβῆται ὅτι θ' ἀπέβαινε ἐξαρτημὰ τῆς ἰσχυρᾶς γειτοῦς τῆς. Ὁ Αὐτοκρατορικὸς Καγκελάριος ἀπεφράσας ἰδηλωσεν ἐτι ἡ Γερμανία δὲν διανοεῖται νὰ ἐξωθήσῃ αὐτὴν μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἢ μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Μ. Βρετανίας. Ἡ Γαλλορωσικὴ συμμαχία δὲν εἶε ἐπικίνδυνος κατὰ τῆς εἰρήνης καὶ ἡλπίεν ὅτι ἡδύνατο νὰ εἴπῃ τὸ αὐτὸ περὶ τῆς ἀγγλογαλλικῆς ἐγκαρδίου συνεννοήσεως.

Αἱ ἀγαθὰ σχέσεις μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας δὲν εἶε μᾶλλον ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν ἐγκαρδίαν συνεννόησιν ἢ ὅσον αἱ ἀγαθὰ σχέσεις Γερμανίας καὶ Ρωσίας ὑπῆσαν ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν Διπλὴν Συμμαχίαν. Ἐξ ἄλλου, «ἡ ἐγκαρδία συνεννόησις» χωρὶς ἀγαθῶν σχέσεων ἐκ μέρους τῶν Αὐτικῶν Δυνάμεων πρὸς τὴν Γερμανίαν θ' ἀποτελοῦν κίνδυνον κατὰ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης. Πολιτικῇ ἥτις θὰ ἐπέδωκε τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Γερμανίας σχηματίζονσα κύκλον Αὐτικῶν πείρῃ ἡμῶν, ἀπομονοῦσα καὶ παραλύουσα ἡμᾶς, θὰ ἦτο κινδυνώδης πολιτικὴ κατὰ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σχηματισθῇ τοιοῦτον κύκλος χωρὶς νὰ ἀσκήσῃ πίεσιν τινὰ. Ἡ πίεσις προκαλεῖ ἀντιδράσιν, καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα δύναται νὰ εἴη ἐκρηγῆς. Δὲν ὑπάρχονσι πράγματι βαθεῖαι πολιτικαὶ διαφοραὶ διαιρούσαι τὴν Γερμανίαν καὶ Ἀγγλίαν. Τῇρξαν αἰσθημὰ σκιάσεως μετὰ τῶν δύο ἐθνῶν χαρακτήρος μὴ πρακτικοῦ καὶ ἀφύτου, δι' ὃ, ὡς συμβαίνει, ἀμφότερα τὰ μέρη, ἐξίσου εἶνε ἀξιοκατάκριτα, ἀλλ' οὐδέποτε ἰπῆρξαν πράξεις ἐχθρότητος. Τὰ ὁρήματα τοῦ Γκαίτε καὶ Καίτιου, τοῦ Σαίξπηρου καὶ Λαρβίνου συμβολίζουσι τὴν πνευματικὴν ἐνότητά τῶν δύο ἐθνῶν. Ἐμπορικῶς ἐξαρτῶνται ἀπ' ἀλλήλων καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ δίδωσι καὶ λαμβάνωσιν. Ὁ ἐμπορικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐν ἑαί ἀνάγκη νὰ προκαλῇ πολιτικὴν ἀντίθεσιν, οὔτε τὰ γίνηται λόγος περὶ πόλεμου, ὡς ἐδείχθη κατὰ τὰς ἐμπορικὰς ἀντιζητίας μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας καὶ τὰς ἀντιζητίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας, Ἰαπωνίας καὶ Ἀμερικῆς.

Ὁ Καγκελάριος ἐφερετὸν λόγον ἔπειτα ἐπὶ τὰς κρατούσας ὑποφίας ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ Γερμανικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀνέφερε τὴν ἐκφρασιν τοῦ βρετανικοῦ ὑπουργοῦ κατὰ τὸ παραπεπαι συμπόσιον ἐν Λονδίῳ πρὸς τιμὴν τῶν βρετανικῶν δημάρχων ὅτι ἡ Ἀγγλία κέκτηται σήμερον Στόλον μᾶλλον ἐτοιμοπόλεμον καὶ ἰσχυρότερον ἢ ὅσον ποτε ὑπῆρξεν ἐν τῷ παρελθόντι. Ὁμοίως ὁ Πρώτος Δόξος τοῦ Ναυαρχείου ἐδήλωσε πρὸ τικῶν ἐβδομάδων δι' ὃ Βρετανικὸς Στόλος εἶνε ἰσχυρότερος ἢ ὅσον θὰ ἦτο ἀνάγκη ὅπως ἀντεμετωπίσῃ οἰαδήποτε συμμαχίαν. Ἡ Γερμανία ἔχει δικαίωμα ὡς ἡ Γαλλία, ἡ Ἀμερική, ἡ Ρωσία, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Ἰταλία καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία ὅπως ναυπηγῇ σκάφη. Τὰ τελευταῖα 35 ἔτη ἔδειξαν ὅτι ἡ Γερμανία ἐπέδωκεν εἰρηνικὴν πολιτικὴν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θὰ προέλθῃ ἐπίθεσις ἐξ αὐτῆς.

Ἀναγνωρίζοντες ὡς αὐτὸς χωρὶς ὁπισθοβουλίας τὴν θέσιν ἣν ἡ Ἀγγλία κατέλαβε πρὸ πολλοῦ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον. Ἡ στάσις ἡμῶν ὡς πρὸς τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα ἀποδεικνύει ὅτι δὲν εἶνε ταῦτα ἀπλοὺς τρόπος τοῦ λέγειν. Ὁ πρίγκηψ Βισμρκ συνήθιζε νὰ λέγῃ: «Ἐν Σερβίᾳ εἰμιθα Αὐστριακοί, ἐν Βουλγαρίᾳ Ρῶσοι, ἐν Αἰγύπτῳ Ἀγγελοι». Καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βισμρκ πάντοτε ἀνεγνωρίσαμεν ὅτι ἀγαθὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ συνεπηγάγετο εἰς τὴν Αἰγύπτου ἡ βρετανικὴ διακυβέρνησις καὶ ἐν Αἰγύπτῳ δὲν πορευόμενον προσηκόντα εἰς τὴν ἀγγλικὴν πορείαν, καὶ ὅτε ἀκόμη ἐπίσημον εἶχομεν πρὸς τοὺς δικαίωμα. Ἀναφέρομαι εἰς τὴν ἐκδομὴν τοῦ Κεδιβικοῦ Διατάγματος τοῦ 1904, εἰς ὃ ἀμείως συνήρσαμεν. Οὐχ ἦτον ἡ Γερμανία κατηγορηθῇ ἐπὶ δολοφονίας εἰς τὴν ἐριν τῆς Ἀκαβῆ, ἐπὶ ὃν τε Κωνσταντινουπολεὶ καὶ ἐν Λονδίῳ ἐγένετο τελείως γνωστὸν εἰς τὰς ἐπίσημους τάξεις ὅτι τὰ γερμανικὰ συμφέροντα κατέστησαν τὴν εἰρηνικὴν διαρριμῶσιν τῆς ἐρίδος ταύτης ἐπιθυμητὴν ἀπὸ τῆς ἀποφύσεως αὐτῆς. Ἀγαθὰ σχέσεις μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας εἶνε ζήτημα χρόνου καὶ ὑπομονῆς μετὰ τοσοῦτον μακρὰν περιόδον παρανοήσεως. Τὸ βαρὸνισμὸν δεκτικὴν μεταβολὴν, καὶ ἂν ἐκατέρωθεν ἀπεφύγῃ νῦν διατάραξιν, δύναται νὰ ἐπακολουθήσῃ καλοκαιρία.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑ

Ποιῶ γνωστὴν πρὸς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου καὶ τὸ ἄλλο ἀξίον. Καὶ ἐν τῇ Ἐπαρχ. Κυρηναίας ἐτι τῇ ἐπιμόνῳ αἰτῇσι τῶν φίλων καὶ χάριν τῆς πελατείας μου ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ συνστήσῃ Γραφεῖον Δικηγορικὸν ἐν τῇ πόλει Κυρηναίας καὶ ἐθήκα τοῦτο ὑπὸ τὴν ἀμεινον ἐπίδρασιν τοῦ ἀρχαίου καὶ γνωστοῦ ἐκείθι Δικηγόρου κ.

Γεωργ. Αουτζίδου

Ὑπάλληλον δ' ἐν αὐτῷ διάρῃσιν τὸν κ. Κ. Χ. Κωνσταντινίδην πρὸς ὃν παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται διὰ πᾶσαν μετὰ τοῦ Γραφείου τούτου ὑπόθεσιν οἱ ἀξιότιμοι πελάται μου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 3)16 Νοεμβρίου 1906

Θ ΘΕΟΔΩΤΟΥ

Δικηγόρος.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
«Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ»

Τὸ Ταμειυτήριον «Ἡ Λευκωσία» ποιεῖ γνωστὸν ὅτι παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσεως καὶ ἀπέναντι χρεωγράφων πωλεῖ τὰς ἀσφαλεστέρως λαμβανόμενους ὁμολογίας τοῦ μετρητοῦς ἢ διὰ μηνιαίως δόσεων, ἐκδίδει ἐπιταγὰς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ διὰ τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ δέχεται καταθέσεις πληρωτῶν τῶν:

3 0)0 εἰς ἃ ζήτησιν μετὰ ἓνα μῆνα καὶ πέραν
3 1)2 0)0 ἐπὶ ἑξ μῆνας.
4 0)0 ἐπὶ ἓν ἔτος.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ

«Η ΚΥΠΡΟΣ»

Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ.

Κατασκευάζονται διὰ τὴν νῆσον ἡμῶν εἰς αἱ ταχεῖαι προδόδοι τοῦ ἐν Λεμνισσῷ Μηχανουργείου καὶ Χυτηρίου τούτου, ἐν ᾧ κατασκευάζονται μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα ἐκτάκτου στερεότητος καὶ ἐπιμελεστάτης ἐπεξεργασίας ἀντὶ τιμῶν ἀνεπιδέκτων, συναγωνισμοῦ.

Κατασκευάζονται ἐν αὐτῷ μηχανικὰ σιδηρὰ ἀλαβάνια, ἐλασμοπιεστήρινα, σταφυλοπιεστήρινα, κώδωνες, θερμίστρινα, κηροστάται (μζνουάλες), ὅλμοι (μζνοκωλ), κωκλετώματα κ.λ.π. κ.λ.π.

Τὸ αὐτὸ ἐργαστήσιον ἀναλαμβάνει τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπισκευὰς τῶν διαφόρων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν μηχανικὴν ἐργασίαν.

Πᾶσα αἰτήσις ἢ παραγγελία δεῶν ν' ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Μηχανουργείου κ. Στυλ. Ἰωαννίδην εἰς Λεμνισσόν.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: «Χυτήριον» Λεμνισσόν.

«ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ»

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Οροι συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῇ.
Ἑτησίᾳ ἐν Κύπρῳ Σελ. 10
Ἑξάμηνος » » 5
Ἑτησίᾳ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα», μετὰ τοῦ ἱεροδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικῇ.

Ἑτησίαν ἐν Κύπρῳ Σελ. 14
Ἑξάμηνος » » 8
Ἑτησίᾳ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 16
Ἑξάμηνος » » 9

Δι' τιμὰς καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νεννομιζμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τὸ κοιλίδι γρ.	30—38
Κριθὴ » »	16—18
Βρώμη » »	21 1/2
Ὄροδος » »	30—32
Ἀνίσον ἡ ὀκτ »	4
Λινὸσπρος » »	2 1/2
Κουκκία ξ. » »	2 1/2
Σταρ. μαρ. » »	2 1/2
» βραστοί » »	2 1/2
Γεωμήλα » παρ.	35—45
Ἑλαια ἐντόπ. ἡ λίτρα γρ.	30
» ξένα » » »	21—23
Κρόμμυα » »	20
Βάμβκι » »	18—20
Μαλλία » »	26
Ὀῖνοι τὸ γομάρι »	160—22
Κουμανδάρια » »	250—30
Ρακή σοῦμα 20 β. ὀκτ. »	2 1/2

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὁρυζα δι' Ἀγγλίας ὁ σάκκος γρ. 212
Ἀλάχτρον » » 290
Ἀλευρα » » 173-175
Σάπων ἐλλ. γρ. ἡ ὀκτ » 5 1/2
Πετρέλαιον ρωτ. τὸ κιδώτιον 64
(Ὅλα με λίραν Ἀγγλίας γρ. 182).